

Samenvatting van het proefschrift

P.F. Vollebregt

"Disorders of continence and defaecation – Insights into risk factors, underlying pathophysiology and treatment"

Promotiedatum: 24 juni 2022

Universiteit: Universiteit van Amsterdam

Promotores:

Dr. R.J.F. Felt-Bersma

Prof. dr. C.H. Knowles

Copromotores:

Prof. dr. G. Bouma

Dr. S.M. Scott

Continentie en defecatieproblemen (vaak beschreven als fecale incontinentie en obstipatie) zijn veelvoorkomende klachten en kunnen kwaliteit van leven significant beïnvloeden. Deze problemen worden gezien als het eindproduct van vaak meerdere risicofactoren en de functionele en structurele invloed hiervan op het colon, anorectum en de bekkenbodem.

In het eerste deel van het proefschrift onderzochten wij de prevalentie, risicofactoren en impact van fecale incontinentie in patiënten met chronische inflammatoire darmziekten (ziekte van Crohn en colitis ulcerosa). Fecale incontinentie komt vaak voor in deze patiëntengroep, waardoor het belangrijk is dat artsen deze klacht bespreekbaar maken en behandelen om de kwaliteit van leven van de patiënt te verbeteren.

In het tweede deel hebben we studies uitgevoerd naar de pathofysiologie van obstipatie en fecale incontinentie met behulp van high-resolution anorectale manometrie. We hebben gekeken naar de diagnostische bruikbaarheid van het meten van de functionele lengte van het anale kanaal, en in mannen met low anterior resectie syndroom naar aberrante anale "slow-waves".

Vervolgens hebben we gekeken naar dysfunctie van het rectum. We beschrijven dat aandrang voor ontlasting anders wordt gerapporteerd door vrouwen met obstipatie (vaker als een abdominale sensatie) ten opzichte van gezonde vrouwen. Tevens laten we zien dat rectale hyposensitiviteit een belangrijk pathofysiologisch mechanisme is in patiënten met obstipatie, wat is geassocieerd met het gebruik van opioïden, en vaak voorkomt bij patiënten met hypermobiel Ehlers-Danlos syndroom. In een grote observationele studie laten wij zien dat obstipatie en incontinentie vaak samen voorkomen, maar dat de klachten van obstipatie vaak wordt gemist door de behandelend arts. Dit kan klinische consequenties hebben, omdat bij deze patiënten de klachten van incontinentie vaak secundair zijn aan de obstipatie, en de behandeling van obstipatie juist de prioriteit heeft.

In het laatste deel beschrijven wij resultaten van behandeling van patiënten met obstipatie en/of incontinentie met transanale irrigatie, alsook het protocol voor een gerandomiseerde studie, en een experimentele studie over de behandeling van fecale incontinentie met behulp van sacrale neuromodulatie.